

La MEA

Partida del terme de Corroncui (Alta Ribagorça), enq. de J.Cor.

ETIM. del ll. MĒDIA «la terra del mig», sense diftongació de la E breu davant de palatal, dialectalisme arcaic de l'alt Pallars (com en PETRA MEDIA > *Peramea*, veg. aquest art.) E.T.C., I 130 (n.). J.F.C.

MEANES, Pla de ~

Entre Atzeneta del Maestrat i la Torre d'En Besora (XXIX, 19.19).

ETIM. De *mejanes* (VILLAS) MEDIANAS, «(els masos) del mig», amb el tractament mossàrab de la -(D)J- entre vocals (cf. E.T.C. II, 154).

MECA

Casa Meca i Casetes Meques, en llistes de «llocs» pertanyents a la parròquia de Sant Climent (Menorca) (XLIV, 63.6; 63.166).

HOMÒNIMS I PARÒNIMS

Meca, indret prop d'Aiora (Vall de Cofrents) (A. J.Cavanilles, *Geografia del Reyno de Valencia* II, 15).

Mèca, puig de ~ 300 m. alt. en el terme de Selva (Mallorca) (Mapa Mascaró 10D4).

El Méco, partida del terme de Penàguila (Mariola-Aitana) (XXXIV, 49.14).

La Fonteta 'l Méco, a Confrides (Marina Val.) (XXXV, 28.23).

Es Camp Redó Mèquis, a Benissalem (Mallorca) (XL, 42.3; Mascaró 18C8).

ETIM. Formes derivades de *mec*, mot depreciatiu, de creació expressiva o onomatopeica, que entre altres, a Menorca s'aplica als casucs miseriosos (*DECat* V, 548a33-35; b31-41). J.F.C.

Meclí, V. *Macllet* *Meda*, *Medacorba*, V. *Collsameda MedalKa*, V. *Malla*

MEDAN(aran.) i afins no són deriv. de *meda* META. Formen un grup toponímic considerable, on es veu pertot la noció de situació entremig o medial. Començant pel cognom *Medan*, tan abundós, i típic, de la Vall d'Aran.

Es diu i repeteix que el nom de *Lanamezan*, la conspícuca vila bigordana, ve de LANDA MEDIANA, ço que és evident per la situació, i inobjectable quant a la primera part,

Pel que fa a la segona part -ANA dóna *añ* normalment en la fonètica gascona. Només és que si fos compost llatí, no s'explicaria fonèticament la -z-. De tota manera, i sigui com vulgui, com sia que a la -z- bigordana correspon -d- aranesa, tenim un compost

amb segon membre igual en *Sèrramedân* (te de Lés), elevada carena que parteix aigües entre el *Riu des Lauets* i la vall contigua (veg. en el mapa IGC).

El simple *Medan* està molt estès com a cognom aranès i gascó, i molt repetit en la toponímia aranesa. Entre bastants més: el *Barranc de Medân*, important afl. dr.Garona, baixa entremig de Montcorbau i *Serratrem* (provinent de SERRA TERMĪNUM).

Més al Nord, hi ha dos *kūmedân*, en paratges ben separats per la ribera de la Garona: el Barranc i Bordes de *Cumedan* (te. de Bausén) és la branca del mig de les tres que formen el riu de *Tornarissa* (que es travessa a 0h30 del poble pujant als Tres-Corets); i en el Brnc. de *Cumedan*, a Canejan, que baixa de l'Estany de Laujò, entremig del Brnc. de *Bamò* i el de *Hòntes-Autes* com que també per allà hi ha bordes o pleta és evident en tots dos l'etimologia CUBILE MED(I)ANUM (CUBILE 'jaça').

Per altra banda, *Es Medaus* (a Escunyau) pla al bell mig d'*Et Monte*: també sembla MED(I)ALES.

Però sempre i pertot tenim l'anomalia fonètica de la -Dj-, que no podia donar sinó -j- (ž), ni a la Vall ni a Bigorra. Com que LANDA és cèltic pur, s'imposa, doncs, també, admetre que l'adjectiu que s'hi aplega en *Lanamezan* i en els nom de l'Aran, és la forma cèltica, i no la llatina; resultant de l'indoeur. MEDHĪJOS 'mitjà', que està ben documentat, amb grafies com MEDĪDOS, en les inscripcions gal·les.

En conclusió, *Medan* ve d'un cèltic MEDĪANO-. Potser tot plegat, BARANKO-MEDĪANO? És licit fins i tot suggerir que vingui d'això un nom de lloc tan conegut, com el *Medoc* a la costa gascona, que ocupa posició mitgera entre la Gironda i l'Oceà. Ara bé, aquesta també és una etimologia probable, diríem segura, puix que termina amb el sufix cèltic ben conegut -OKKO-.

Són NLL explicats ja en *PVArGc*. 567, junt amb alguns mots comuns aranesos, per als quals V. aquella obra.

Medàs, Coll del-, V. *Ermedàs* *Medella*, V. *Collsameda Meder*, V. *Merder*

La MEDIASSA

Partida de la Vila Joiosa (Marina Val.) *Les Mediasses* (XXXV, 123.4): són a un costat i altre del riu de la Vila Joiosa; en part ja pertanyent al te. de Relleu (XXXV, 123.14).

ETIM. de l'àrab *mādyasa*, 'joncar', lloc on creixen els joncs, derivat de *dīs* «juncus» (*RMa.*, 445; Dozy I, 481, «*mādyasa*: juncarium» (*RMa.*, 182b). J.F.C.

MEDINYÀ

Municipi del Gironès, situat a l'esquerra del Ter,